

Rozhovor s hráčem „A“- mužstva

Srdcař. Tak lze jedním slovem charakterizovat hráče, odchovance Bělolína, který se propracoval do „A“-týmu. Obránce, který vyniká svou rychlostí, fotbalovým myšlením a především přístupem. I to byl možná důvod, proč si jej spoluhráči zvolili za kapitána. Druhým rokem ho však můžeme vidět pouze jako diváka. Co vystavilo tomuto hráči stopku? Na to se zeptejme přímo jeho. „Chci se vrátit, ale záleží na...“, řekl Radek Eleš.

Hned na začátek řeknu, že nemáte ještě ani třicet, ale už druhou sezónu Vás domácí fanoušci mohou vidět na fotbale pouze jako diváka. Proč?

Hned na začátku bych chtěl pozdravit všechny, kdo čtou tyto stránky a hlavně fanoušky a hráče Bělolína. Proč nehrají fotbal? Sešly se mi nepříjemné věci. Měl jsem a mám zdravotní problémy a navíc jsem přišel o zaměstnání.

Patřil jste, patříte a všichni doufají, že budete patřit k aktivním hráčům bělotínského fotbalu. Plánujete návrat na zelenou plochu? Ať už se čtyřkou na zádech nebo jiným číslem, diváci by Vás určitě rádi viděli.

Já doufám, že ano, ale uvidíme.

Je Vaše zranění závažné?

Nedá se říct, že je to zranění. Problém mám na prstu u nohy, na kterém se mi vytvořil kloubní nádor. Ten byl operován, ale vrátil se, a k tomu se vyskytly nějaké další komplikace s tím související. Momentálně jsem už po třetí operaci. Při prvních dvou mi byl vždy odstraněn nádor, který se však začal vytvářet znovu. Při třetí operaci mi byl nádor odstraněn i s kloubem. Ale o prst jsem nepřišel.

Vždy jste byl u fanoušků a diváků oblíbený pro zodpovědnost, se kterou jste přistupoval nejen k zápasům, ale i tréninkům. To musí člověka potěšit.

Samozřejmě to potěší.

Jak se Vám líbí, za tu dobu co nehrajete, výkony spoluhráčů?

Kluci se snaží a myslím, že jim to jde dobře. Loňskou, špatně rozehranou, sezónu dotáhli k dobrému konci a v letošní jsou v klidné části tabulky.

Šlo by Vaše současné zaměstnání skloubit s fotbalem? Byl jste zaměstnaný u firmy Zaplač, poté jste si vyzkoušel na přechodnou dobu práci v Schäferu a teď jste ve firmě BBA.

Šlo, ale nejdříve se musím vyléčit a nevím, zda mi v práci prodlouží smlouvu. Uvidíme, co bude.

Jste známý tím, že po zápase vždy přemýšlíte, jak jste hrál, proč to nebylo lepší, a co pro to udělat, aby to lepší bylo. Nechce to malinko ubrat na sebekritice?

Myslím, že ne. Dal jsem si cíl a za tím jsem si šel. Myslím si, že je vždy co zlepšovat. Když něco dělám, tak se snažím na sto procent.

Jsou hráči, kteří hrají fotbal a nemají třeba takové kvality jako jiní, ale naopak jsou takoví, kteří hrají výborně, ale jejich přístup tréninkům, zápasům a vůbec k fotbalu je ne zcela ideální. Teď se ptám na tuto otázku záměrně, protože jste nosil na paži kapitánskou pásku a byl jste do jisté míry za hru týmu zodpovědný.

Pásku jsem nosil, nějakou zodpovědnost jsem cítil, ale kluci jsou dospělí, tak jim poroučet nemůžete. Záleží na každém, jak se k tomu postaví.

Pojďme na chvíli k „B“ týmu. Jak vidíte jeho ambice?

Určitě můžou hrát o špičku tabulky. Hlavní je, ať si fotbal užijí.

Myslíte, že pomohla změna trenéra, i když je tato změna údajně dočasná? Teď mám na mysli výměnu trenéra Petra Havrana, kterého nahradil Jarda Biskup, bývalý hráč Bělolína, který kromě trenérské činnosti u „B“-týmu plní své povinnosti jako asistent „A“ týmu.

To nemůžu posoudit, na to se zeptejte hráčů.

„B“ tým oslovil před sezónou právě trenéra Nešťáka, pod kterým jste Vy naposled hrál, než Vás zastavil Váš současný zdravotní problém. Nicméně pan Nešťák si chtěl od fotbalu odpočinout a užívat si ho pouze jako divák. Pokud by se k trenérské činnosti vrátil a v budoucnu nabídku u „B“ týmu přijal, viděl byste toto řešení jako to správné?

Podle mě ano. Já si ho vážím jako trenéra a hlavně jako člověka, který nás začal trénovat v nejtěžší době. Škoda, že jsme mu to nevrátili.

Jak s odstupem času hodnotíte postupové sezóny. Mám na mysli sezónu, kdy jste postoupili z 1.B třídy do 1.A a z 1.A do kraje. Bylo to šťastné, nebo to mělo mít spíš pomalejší průběh?

Oba postupy byly správné, i když do kraje jsme měli jít o něco později. Ale to už bychom nemuseli mít příležitost. Osobně jsem rád, že jsme si kraj zahráli.

Byli jste na to připraveni? Přece jen mezi 1.B a krajem je už velký rozdíl a Vy jste jej museli překonat během dvou sezón a vypořádat se s ním. Paradoxně Vám uškodilo, že jste sestupovali jako čtvrtý tým od konce, což je hodně nestandardní. Ale situace ve vyšších soutěžích a sestup Hranic způsobil to, že to padlo právě na Vás. Jak se říká: „V nesprávný čas, na nesprávném místě“.

Ano, je to skok, ale měli jsme docela smůlu.

Co fanoušci Bělotína? Optimální, nebo by to chtělo něčím oživit?

Fanoušci Bělotína jsou skvělí. Obětují spoustu času a prostředků pro bělotínský fotbal nejen svým fanděním, ale i svou prací kolem hřiště. Za obojí jim patří velký dík.

Vrátíte se na trávník? Chcete se vrátit?

To záleží na tom, jak všechno dopadne.